

“Κυριακή του Πάσχα - Η Ανάσταση του Κυρίου”

/ Γενικά Θέματα

Συζητώντας με τον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Λεμεσού κ. Αθανάσιο, με βάση την Ευαγγελική Περικοπή κάθε Κυριακής, εξερευνούμε δρόμους προς την πνευματική “βαθιά” καρδιά, τον εσωτερικό άνθρωπο, το κέντρο της προσωπικότητός του, τα ίχνη της παρουσίας του Κυρίου μέσα μας.

Συντονίζει ο Νικόλαος Γκουράρος.

Τι πρέπει να είναι για εμάς τους Χριστιανούς η Ανάσταση; Γιατί η Ανάσταση και όχι η Γέννηση του Κυρίου;

Χριστός Ανέστη και «ζωή πολιτεύεται και νεκρός ουδείς εν τω μνήματι». Τι σημαίνουν αυτά;

Πως ανυψώνεται ο αληθινός άνθρωπος με την Ανάσταση του Κυρίου «εν δεξιά του Θεού και Πατρός»;

Θα ακούσουμε «σκιρτήσατε, χορεύσατε, εν ευφροσύνη ψάλλατε»

Γιατί Εκκλησία δεν εξηγεί την Ανάσταση αλλά την κηρύττει, την τραγουδάει και την χορεύει;

Οι μαθητές και ο κόσμος της εποχής του Χριστού τον έζησαν δίπλα τους, πίστεψαν

το γεγονός της Αναστάσεως με όσα έγιναν έστω και ως ιστορικό γεγονός. Εμείς πως θα μιλήσουμε με βεβαιότητα για την Ανάσταση;

Ποια είναι η νέα διάσταση που δίνει στην ζωή μας η Ανάσταση;

Τι είδους νέα αρχή να βάλουμε την Ανάσταση το βράδυ; Πως καθορίζει το Πάσχα την δύναμη του Ορθοδόξου φρονήματος;

Το θαύμα της Αναστάσεως του Κυρίου αποτελεί το κέντρο των εορτών στην Ορθόδοξη Εκκλησία μας. Ποια είναι η “καλή αλλοίωση” που μας προτρέπει το Πασχάλιο γεγονός;

Πως μέσα από εμάς τους ανθρώπους η χαρά του Πάσχα να γίνεται και συμπαντική. Σε όλη την φύση; Έχει διαφορά η Θεία Κοινωνία του Μεγάλου Σαββάτου;

Πιστός τελικά είναι αυτός που αναγνωρίζει την ύπαρξη του Θεού (και ο διάβολος την αναγνωρίζει) ή αυτός που συντονίζει την ζωή του με την λογική του Σταυρού και της Αναστάσεως και γιατί αυτό είναι προϋπόθεση ορθής πίστεως;

Όλοι μας παίρνουμε με τον ένα ή άλλο τρόπο τον δικό μας Γολγοθά με κάποια ταλαιπωρία μια ασθένια κλπ και εκεί στο αμήν πολλές φορές κάποια μυστική δύναμη μας παίρνει στα χέρια της και δίνει λύση στο πρόβλημα. Αν και έχουμε τέτοιες μυστικές εμπειρίες γιατί δεν κρατάνε, γιατί δεν καρπίζουν;

Πως θα κρατήσουμε την χαρά της Αναστάσεως και μετά το Πάσχα; Να μην είναι συναισθηματική η χαρά μας μόνο.